

Megrázó jelenet történt az Európai Parlament októberi strasbourgji plenáris ülésén. Az éghajlat-változásról szóló egyezmény ünnepélyes megszavazásakor és aláírásakor Ban Ki Mun ENSZ-főtitkár volt a Parlament vendége. Amikor az ENSZ-főtitkár belépett a Parlament üléstermébe, és megkezdődött az ünnepélyes esemény, a látogatói galériáról egy rendkívül elkeseredett ember szinte artikulálatlan hangon kiabált be hosszú percekig keresztül, az ENSZ-főtitkár segítségét kérve. Minden érző szívű ember számára egyértelmű lehetett, hogy egy olyan emberről van szó, akit valami nagyon súlyos fájdalom, nagyon súlyos sérelem érhetett, és végtelen elkeseredettségében, reményvesztettségében választotta ezt a szokatlan segítségkérési formát. A magát oly emberségesnek feltüntető Európai Parlament döbbenetes reakciót tanúsított. A szerencsétlen ember kiabálására harsány röhögés volt a válasz a Parlament soraiból, párthovatartozásra tekintet nélkül. 7 éves európai parlamenti képviselői időszakom egyik legmegdöbbentőbbélménye volt ez. Végtelenül elkeserít, hogy ilyen emberek kezében van a döntéshozatal Európa és Magyarország sorskérdéseiről. Sajnálatos és fájdalmas tapasztalatom mostanában, hogy nagyon sok döntéshozatali pozícióban ülnek érzelmileg és emberileg analfabéta személyek, akiknek nem hogy nincs a szívük, de teljes mértékben lelketlenek, szívtelenek, az együttérzés minimumára sem képesek. Azt tapasztalom, hogy olyan emberek kerülnek döntési pozíciókba mások felett, akik úgy tűnik, semmit nem tudnak, vagy nem akarnak tudni az emberi fájdalomról és elkeseredettségről, a valódi emberek valódi helyzetéről. A másik oldalon pedig egyre több a reményvesztett és elkeseredett olyan ember, aki nem tud hova fordulni segítségért, és ennek következményeként idegállapota, pszichéje, elméje „megborul”. Nyilvánvaló az, hogy hasonló helyzetben volt az Európai Parlament galériájáról hangosan segítséget kérő személy. Ki tudja, mi történhetett vele - a jogfosztottság legkülönbözőbb formáival találkozom nap mint nap, munkahelyeken, bíróságokon, hatósági eljárásokban, banki ügyintézés során, és egyéb területeken. Úgy gondolom, hogy Magyarország és Európa jövője szempontjából kulcskérdés, hogy komoly változás következzen be a döntéshozók személyében, és olyanok kerüljenek fontos pozíciókba - akár munkahelyeken, akár az igazságszolgáltatásban, hivatalokban és a politikában -, akik megfelelő élettapasztalattal, a nehézsorsú emberek helyzetének megértési képességével és a beleérzés, együttérzés képességével rendelkeznek. Más megfogalmazásban: a szívtelen, lelketlen beleérző-képesség nélküli embereket el kell távolítani és a helyükre emberséges és jószívú utódokat kell ültetni. Gyakran jut eszembe mostanában az egyik kedvenc bibliai idézetem, Jézus jajkiáltásai közül az egyik: „Jaj nektek is, törvénytudók! Elviselhetetlen terheket róttok az emberekre, és magatok a terheket egy ujjal sem érintitek...”

Kérem kedves Honlap-látogatóimat, hogy írják le a most megosztottakkal kapcsolatos véleményüket és esetleges saját személyes tapasztalataikat is.

Előre is köszönöm, szeretettel:

Morvai Krisztina